

weduwe van G. de Vessem, belast met een hypotheek van *f* 2300 (1). Nog zes jaar heeft zij van deze buiten evenredigheid groote hypotheek kunnen genieten. In het Grafboek van 1798 leest men in dato 3 Juli: »4 mon p- Woen Caatje Mulder, Overl. 29 Wed. Leendert de Lange, Swanesteeg — Jkhoff.” Deze weinige woorden zeggen ons, dat Caatje Mulder, weduwe van Leendert de Lange, met achterlating van vier mondige kinderen, den 29sten Juni overleden was en op Woensdag den 3den Juli begraven werd op het Janskerkhof. Dat kerkhof, ’t zij voor den oningewijde hier met een enkel woord herinnerd, lag vijftig schreden van de Zwanensteeg af en zij, die haar gansche leven het Achterklooster bewoonde, vond in de onmiddellijke nabijheid der plaats, waar zij eenmaal gevierd was, hare laatste rustplaats. In 1889 is dit kerkhof, in verband met de daar plaats gehad hebbende slooping, geruimd, en het gebeente der tienduizenden lijken, aldaar opgegraven, werd naar Crooswijk gevoerd. Dat ruimen is met alle mogelijke omzichtigheid geschied, elk gevonden voorwerp of bijzonder gebeente werd nauwkeurig bezien, maar niets herinnerde daarbij aan Kaat. Alleen in de »Naamlijst der getrouwde en overleden personen binnen de Stad Rotterdam En de Jurisdictie van die” wordt op 3 Juli haar overlijden gemeld. Geen courant deelt er iets van mede.

Zij stierf in hetzelfde jaar waarin Isaäk Hubert overleed, de man, die in 1786, als Schepen, geadviseerd had om Catharina Mulder, met een bord voor de borst, waarop voor ieder duidelijk zichtbaar het woord »oproermakster” stond, te pronk te stellen, maar die een jaar later zelf als oproermaker gebannen werd, zich kort daarop bij den Prins verontschuldigde, amnestie kreeg

---

(1) Zie het Stads Prothocol.